

Càpsules d'entusiasme

El festival Salmon al Mercat de les Flors aplega del 31 d'octubre a l'11 de novembre peces breus de coreògrafs emergents que reivindiquen espai a l'escenari europeu

Riu amunt

Els autors de Salmon neden contra corrent, vitals i fins a superar les adversitats de producció. El Mercat de les Flors els serveix d'aparador per a programadors de les cases de dansa d'arreu d'Europa.

Tensió i imperfecció.

'Little me', de Lali Ayguadé, concentra la bellesa de la imperfecció amb totxos de bòbila i la tensió de tres cossos en contacte
QUIM PUIG

La ballarina Eulàlia Ayguadé fa una residència aquesta setmana a la fàbrica de creació Graner. Amb els seus dos companys de coreografia busquen el límit de l'equilibri d'uns totxos imperfectes que els serveix per construir un mur que s'obre, es tanca i es converteix en una pila informe. Ayguadé és una de les convidades al Festival Salmon, que comença el 31 d'octubre al Mercat de les Flors i que acull creadors de 18 cases de la dansa, integrades dins del programa europeu Modul Dance, que lidera el Mercat de les Flors. Salmon vol ser un punt de trobada entre els programadors i els artistes i també entre els artistes i els creadors. També es vol potenciar l'encontre entre els mateixos intèrprets, un punt de connexió que, potser, genera noves col·laboracions. El salmó, per poder garantir la seva reproducció, ha d'aconseguir superar el corrent dels rius. Per a una de les comissàries de Salmon, Elena Carmona, el peix «no neda, sinó que balla» per enfrontar-se al curs del riu.

La segona setmana de Salmon es fa coincidir amb la trobada dels 18 directors de les cases de dansa integrades al Modul Dance. Triaran els artistes que es puguin integrar al programa en el seu tercer any. El Mercat de les Flors proposa Los Corderos. El primer convidat per Catalunya al Modul Dance, Daniel Abreu, presentarà un treball al Salmon. L'any passat es va triar La Veronal com a companyia Modul Dance. L'espectacle, que ara ja assagen a la Graner, s'estre-

narà, d'aquí a pocs mesos, al Mercat de les Flors. A part dels impulsors del projecte europeu, també Mízar Martínez i Sònia Sánchez presentaran el resultat d'una setmana de residència a Tolosa i París, respectivament. Són cartes blanques que permeten una breu estada en cases de dansa i amb els creadors que els acull. Patricia Caballero, Umma Umma Dance + Manel Martínez i Ayguadé participen al Salmon com a companyies que han fet residència a la Graner aquest any. Tot i no poder aspirar a ser companyies premiades dins del Modul Dance, sí que el seu treball pot permetre noves cartes blanques, per confrontar-lo i enriquir-lo amb noves mirades.

La Graner és un viver d'entusiasme. Es respira des del sofà de l'entrada. Els problemes (sempre hi ha entrebancs en el camp de la creació) es resolen amb optimisme. *Loser King's* es va estrenar (una versió de 35 minuts) a l'Escena Poblenou el cap de setmana passat. Ballarins veïns de la Graner celebren el resultat amb un moviment acotat quan és coral i més obert quan es desenvolupen els solos. Hi ha una voluntat de presentar uns personatges empresonats que aconsegueixen alliberar-se. Ayguadé, en canvi, presenta una peça, de 25 minuts, amb una intensa fisicalitat. Els cossos topen i s'abracen. Hi ha contacte entre ells, amb el terra i amb totxos. La relació entre els tres ballarins es revela intrigant. Aquests dies assagen sense una part de música. Tenen el ritme inserit al cervell. Trepidant. *

CRITICA JORDI BORDES

Abduïts entre la realitat i la ficció

El treball que ofereix el Tantarantana atrapa, abdueix. Szpunberg no es limita a plasmar la realitat, més o menys convencional. Porta els seus personatges i les seves idees a l'extrem i les presenta ben tenses a l'espectador. Afortunadament, les interpretacions de Francesc Garrido i d'Armand Villén, sota la mirada de Glòria Balaña, són acurades i no superen l'histrionisme caricaturesc.

L'acció arrenca en una sala de lectura. Hi ha dos amics d'antigues batalles intel·lectuals, amb el seu joc de replicar cites. Carol López va sorprendre amb una acció còmica de dues parelles a V.O.S. (Espai Lliure, 2005), tot jugant amb cites de pel·lícules.

'Boys don't cry' gaudeix d'una fina interpretació i poua en el 'deure' de l'art

Szpunberg trasllada el joc de cites al dels pensadors. Però l'acció és ben mundana, per instants retorna al joc o a espais ben identificables com les festes amb The Cure sonant al tocadiscos i bevent Marie Brizard. L'un és pensador i no ha volgut fer el joc al poder; l'altre és l'aparent triomfador, amb família i pis de luxe i una taula des d'on, aparentment, pot decidir la construcció d'una nova civilització a la lluna, una mena d'ambaixada catalana que recordi aquella Oleanna mítica de l'Oest. L'aparició de la dona, una amiga comuna que també va viure les *performances* sense concessions (tot i que desafortunades), amplia el joc amb el desig frustrat. La situació ja

tindria prou fons per aprofundir-hi, però és quan la peça entra en un bucle estrany, un exercici dramàtic que ajuda a relativitzar tanta contundència i contrast entre els dos vells amics i l'amiga. És un bucle passat de voltes, que descol·loca l'espectador, però que es pot llegir com l'últim joc amb què els personatges se senten vius. Necessiten tirar-se per la finestra tants cops com sigui possible. El misteri del jove que apareix, també desubicat, trenca les cartes. Què és joc i què realitat? Què és compromís amb l'art i què egoisme? Amb el temps la bona intenció es corromp amb vici i enveja? Té múltiples lectures que és bo contrastar-les amb el veí. *

Títol: Boys don't cry
Autora: Victòria Szpunberg
Direcció: Glòria Balaña
Intèrprets: Francesc Garrido, Armand Villén, Maria Pau Pigem i David Anguera
Lloc i dia: Tantarantana, 18 d'octubre (fins al 18 de novembre)

S'AIXECAELTELÓ J.B.

'Hip hop' per a Shakespeare?

Moisés Maicas i Anna Soler, que han fet propostes tan valentes com la de *20 de novembre* de Lars Norén (Atrium, 2012), ara presenten dins del Festival Lola una lectura desenfadada del *Somni d'una nit d'estiu*. L'adaptació, sense xarxa, implica traslladar aquest conte quasi oníric a l'univers del hip hop. Per això, el muntatge disposa de música en directe i també d'altres elements imprescindibles de la cultura urbana com són els grafiteers.

DREAMIN'&RAPPIN' Teatre obligatori

Lloc i dia: T. La Passió d'Esparreguera. Dissabte (13 h)
Lloc i dia: T. Núria Espert de Sant Andreu de la Barca, sessió doble matinal (10 h i 13 h)

Dues propostes de dansa al SAT!

La companyia CobosMika, resident a Palamós i que ja té una contrastada qualitat ballant peces pròpies o d'altres coreògrafs com Russell Malihpant (es pot considerar un dels seus mentors), presenta un cartell doble aquest cap de setmana al Sant Andreu Teatre (SAT!) Per una banda, s'inspira en la música de Piazzola per executar una obra de dansa contemporània a partir del tango més d'arrel. L'objectiu és trobar un univers poètic comú als dos mons. Aquesta és una proposta pensada per al públic adult. Diumenge a la tarda, en canvi, salten del tango al hip hop i, amb tota la voluntat de trencar esquemes, ofereixen al públic més jove una desconstrucció lúdica de llenguatge i coreografia.

'TANGO' + 'SCRAKEJA'T' AL SAT! CobosMika Company

Lloc i dia: Tango. SAT! Avui i dissabte (21 h).
Lloc i dia: Scrakeja't. SAT! Diumenge (17.30 h).

Humor reial. Un instant de la presentació EL PUNT AVUI

Els reis, a l'Atlàntida

La família IRreal comença les seves funcions aquest diumenge. L'espectacle de comèdia musical, amb l'elenc de *Polònia* i amb els seus guionistes, engega funcions en públic. Amb la implicació de Dagoll Dagom de coproductors i Joan Lluís Bozzo de director i l'assessorament musical dels germans Xasqui i Toni Ten (que ja van debutar amb la companyia musical al *Cop de rock*), s'atreveixen a pujar a escena aquella mirada paròdica de la família reial. Asseguren que hi inclouran el dia a dia que vagi imprimint el paper *couché* i també el de les rotatives diàries. La peripècia, però, planteja una situació fantàstica. Hi ha dracs a la península?

LA FAMÍLIA IRREAL Dagoll Dagom i Minoria Absoluta

Direcció: Joan Lluís Bozzo i Joan Rufas
Direcció musical: Xasqui i Toni Ten
Lloc i dia: Teatre Atlàntida, diumenge (20.30 h)

21
CULTURA
26.10.2012

30/40 LIVINGSTONE S. López / J. Picó

Creació, direcció i interpretació: Sergi López i Jorge Picó

Lloc i dia: Teatre Lliure (Sala Fabià Puigserver). Des del 31 d'octubre al 18 de novembre.

El duet Picó/López ja van meravellar amb el monòleg *Non solum* (2005), que s'ha traduït al francès i al castellà posteriorment i encara té gira pendent. En aquesta obra, però, hi actuen junts i imaginem la trobada entre un animal fantàstic i un científic.

Teatre